

Teza: cofnięcie środka odwoławczego

W przypadku cofnięcia środka odwoławczego, Wyższy Sąd Dyscyplinarny zobowiązany był zbadać, czy nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 431 § 2 i 3 k.p.k., które uniemożliwiają skuteczne cofnięcie środka odwoławczego. Dodatkowo, WSD miał obowiązek zbadania, czy nie zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. (bezwzględne przyczyny odwoławcze) lub w art. 440 k.p.k. (rażąca niewspółmierność orzeczenia).

Sygn. akt WO-35/18

POSTANOWIENIE

z dnia 17 października 2018 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie :

Przewodniczący : S WSD Janina Kruszevska

Sędziowie :S WSD Grzegorz Koksanowicz

S WSD Robert Staszewski /sprawozdawca/

Protokolant:Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Anny Kończyk

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie, odwołania obwinionego r. pr. Z. R. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Katowicach z dnia 09 listopada 2017, wydanego w sprawie sygn. akt. D 26/X/17, w związku z pismem obrońcy obwinionego z dnia 15 października 2018 r. w którym cofa odwołanie obwinionego, na podstawie art. 432 w zw. z art. 431 § 1 i 2 k.p.k., Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych

postanawia :

1.

odwołanie obrońcy obwinionego pozostawić bez rozpoznania,

2.

ustalić koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałowanej wysokości 1.000,00 zł. (słownie złotych : jeden tysiąc) i obciążyć nimi Krajową Izbę Radców Prawnych Warszawie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 02 stycznia 2018 r. (data wpływu do WSD), obwiniony r. pr. Z. R., reprezentowany przez adwokata - P. M., wniósł odwołanie od orzeczenia OSD w Katowicach z dnia 09 listopada 2017 r., wydanego w sprawie sygn. akt D 26/X/17.

Pismem z dnia 15 października 2018 r. (data wpływu do WSD), obrońca obwinionego, cofnął odwołanie od ww. orzeczenia OSD, dołączając do pisma, jednoznaczne oświadczenie obwinionego z dnia 12 października 2018 r., w przedmiocie woli cofnięcia odwołania od orzeczenia OSD w Katowicach.

Sąd zważył co następuje.

W zaistniałym stanie faktycznym, Wyższy Sąd Dyscyplinarny, zobowiązany był zbadać, czy nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 431 § 2 i 3 k.p.k., które uniemożliwiają skuteczne cofnięcie środka odwoławczego. Dodatkowo, WSD miał obowiązek zbadania, czy nie zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. (bezwzględne przyczyny odwoławcze) lub w art. 440 k.p.k. (rażąca niewspółmierność orzeczenia). Sąd zgodnie z dyspozycją art. 431 § 2 i 3 k.p.k. badał również, czy środek odwoławczy, który został wniesiony na korzyść obwinionego, nie pochodzi od oskarżyciela publicznego lub czy nie zachodzi wypadek przewidziany w art. 79 k.p.k. a więc wypadek obrony obligatoryjnej a także, czy obwiniony, wyraził w sposób niebudzący wątpliwości zgodę na cofnięcie środka odwoławczego wniesionego na jego korzyść.

Ponieważ w sprawie niniejszej nie zaistniały uchybienia wymienione w art.439 k.p.k., odwołanie zostało złożone wyłącznie przez obwinionego na jego korzyść, cofnięte przez obrońcę (za wyraźną zgodą obwinionego) odwołanie, na podstawie powołanych wyżej przepisów, należało pozostawić bez rozpoznania.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono w oparciu o przepis 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.